

Mødet genoptaget kl. 14.00

Meddelelser fra formanden:

Anden næstformand (Mette Madsen):

I skrivelse af dags dato meddeler udenrigsministeren, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give folketinget en skriftlig

Redegørelse om regeringens bistandspolitik.
(Redegørelse nr. R 6).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Redegørelsen vil komme til forhandling fredag den 18. februar 1983.

I skrivelse af dags dato meddeler energiministeren, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give folketinget en skriftlig

Redegørelse om 1. udbudsrunde vedrørende nye tilladelser til efterforskning og indvinding af olie og gas.

(Redegørelse nr. R 7).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Redegørelsen vil komme til forhandling onsdag d. 16. februar 1983.

Man gik herefter til dagsordenens sidste punkt, som var:

6) Forespørgsel nr. F 13:

Forespørgsel til forsvarsministeren, udenrigsministeren, miljøministeren og ministeren for Grønland:

»Hvilke oplysninger kan regeringen give om de »dansk-amerikanske forsvarsområder« i Grønland, deres styring på grundlag af den dansk-amerikanske overenskomst af 27. april 1951, deres konsekvenser for det grønlandske samfund samt deres mulige anvendelse til et eventuelt amerikansk overraskelsesangreb med atomvåben på Sovjetunionen?«

Af Steen Folke (VS) og Pelle Voigt (SF).

(Forespørgslen anmeldt 20/1 83. Fremme af forespørgslen vedtaget 26/1 83).

Begrundelse

Steen Folke (VS):

I 1951 indgik Danmark og USA i tilknytning til NATO-aftalen en overenskomst om forsvaret af Grønland. På grundlag af denne overenskomst blev der oprettet tre baser i Grønland med Thulebasen som den vigtigste. I praksis fungerer baserne som rent amerikanske baser, men i princippet er det dansk-amerikanske forsvarsområder, og det er vigtigt.

På Thulebasen er det vigtigste udtryk herfor, bortset fra at Dannebrog vajer side om side med Stars and Stripes, at der på basen findes en dansk forbindelsesofficer, der skal holdes underrettet om alle lokale anliggender, der berører danske interesser. Ham vender vi tilbage til.

I årevis har der været forbløffende stille om baserne i Grønland. Når man ser bort fra en mindre affære om en atomreaktor i indlandsisen, har der kun været blæst om baserne én gang, nemlig da et atombombebevæbnet B-52 bombefly faldt ned nær ved Thule i januar 1968. Det kom som et chok for den danske offentlighed, at amerikanerne havde atombombefly flyvende i området, og da det radioaktive udslip fra bomberne var fejtet sammen, blev der udfærdiget en erklæring, som præciserede, at der ikke måtte findes atomvåben i Grønland. Det regner vi så også med at der ikke gør.

Alligevel tyder den nylig udkomne bog »Grønland – Middelhavets perle«, redigeret af Paul Claesson og udgivet på forlaget Eirene, på, at en række militære anlæg spiller en væsentlig rolle i forbindelse med amerikansk atomstrategi. Det burde faktisk også give anledning til en del postyr. Hidtil er det jo lykkedes at fremstille de militære anlæg i Grønland som noget, der kun havde at gøre med varsling. Det gælder både den såkaldte DEW-kæde, og det gælder det store BMEWS-anlæg i Thule. Men fredsforskerne Paul Claesson og Owen Wilkes har studeret amerikanske kilder, som er betydelig mere åbenhjertige end danske. Heraf er det fremgået, at der foruden de kendte varslingsanlæg og loranstationer i Grønland også findes en jordstation, der er uundværlig for ameri-